Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA HENRIKA SAUGMANDSGORA ĒES
[*HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE*] SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 21. jūlijā[1]

Lieta C-128/15

Spānijas Karaliste
pret

Eiropas Savienības Padomi

Prasība atcelt tiesību aktu — Zveja — Regula (ES) Nr. 1367/2014, ar ko nosaka zvejas iespējas attiecībā uz konkrētiem dziļūdens zivju krājumiem — Strupdeguna garaste un ziemeļu makrūrzivs — Kļūdainu deklarāciju risks — Kopējas zvejas iespējas attiecībā uz divām sugām — Sadales kritērijs — Valsts kvotas — Spēkā esamība — Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku — 2. panta 2. punkts — Piesardzīga pieeja — 16. panta 1. punkta pirmais teikums — Zvejas darbību relatīvas stabilitātes princips — Pārkāpums

I – Ievads

1. Savā prasībā Spānijas Karaliste lūdz atcelt Regulu (ES) Nr. 1367/2014 (turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula")[2], pamatojoties uz to, ka Eiropas Savienības Padome esot pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas, nosakot un sadalot kopējo pieļaujamo nozveju (KPN) attiecībā uz strupdeguna garastēm (*coryphaenoides rupestris*) un ziemeļu makrūrzivīm (*macrourus berglax*), pārkāpjot relatīvas stabilitātes, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus.

2. Turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ uzskatu, ka pirmais pamats atcelšanai, kas balstīts uz relatīvas stabilitātes principa pārkāpumu, ir jāpieņem, tādējādi sašaurinošu šo secinājumu jomu, veicot tikai pirmā pamata pārbaudi.

II – Atbilstošās tiesību normas

3. Atbilstošajās tiesību normās ietilpst, pirmkārt, Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku (KZP)[3], kas grozīta ar Regulu (ES) Nr. 1385/2013[4] (turpmāk tekstā – "KZP regula"), un, otrkārt, apstrīdētā regula.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — Padomes 2014. gada 15. decembra Regula, ar ko 2015. un 2016. gadam nosaka Savienības zvejas kuģu zvejas iespējas attiecībā uz konkrētiem dziļūdens zivju krājumiem (OV 2014, L 366, 1. lpp.).

3 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV 2013, L 354, 22. lpp.).

4 — Padomes 2013. gada 17. decembra Regula, ar kuru groza Padomes Regulas (EK) Nr. 850/98 un (EK) Nr. 1224/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009, (ES) Nr. 1379/2013 un (ES) Nr. 1380/2013 pēc Majotas statusa maiņas attiecībā uz Eiropas Savienību (OV 2013, L 354, 86. lpp.).

A – *KZP regula*

4. KZP regulas preambulas 35.–37. apsvērums ir formulēti šādi:

"(35) Ņemot vērā zvejas nozares nestabilo ekonomisko stāvokli un konkrētu piekrastes kopienu atkarību no zvejas, ir jānodrošina relatīva zvejas darbību stabilitāte, sadalot zvejas iespējas starp dalībvalstīm, pamatojoties uz prognozējamu krājumu daļu katrai dalībvalstij.

(36) Šādai zvejas darbību relatīvai stabilitātei, ņemot vērā krājumu pagaidu bioloģisko stāvokli, būtu jānodrošina un pilnībā jāņem vērā to reģionu konkrētās vajadzības, kurās vietējās kopienas ir īpaši atkarīgas no zvejniecības un saistītām darbībām, kā to nolēmusi Padome savā 1976. gada 3. novembra Rezolūcijā, un jo īpaši tās VII pielikumā.

(37) Tāpēc jēdziens par relatīvo stabilitāti būtu jāizprot šādā nozīmē."

5. KZP regulas 2. pants, kurā ir noteikti KZP mērķi, ir formulēts šādi:

"1. KZP garantē to, ka zvejas un akvakultūras darbības ilgtermiņā ir ekoloģiski ilgtspējīgas un tiek pārvaldītas atbilstīgi mērķim nodrošināt ieguvumus ekonomiskajā, sociālajā un nodarbinātības jomā un veicināt pārtikas pieejamību.

2. KZP tiek ievērota piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībai, un tās mērķis ir nodrošināt to, lai dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanas rezultātā iegūto sugu populācijas tiktu atjaunotas un uzturētas virs līmeņa, kas nodrošina maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu.

[..]"

6. KZP regulas 4. panta 1. punkta 8) apakšpunktā piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībā ir definēta kā "pieeja, saskaņā ar kuru atbilstīgas zinātniskās informācijas trūkumu nebūtu jāizmanto par pamatojumu, lai atliktu vai neveiktu pārvaldības pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt mērķsugas, saistītās vai atkarīgās sugas, piezvejas sugas un to vidi".

7. 6. pantā, kas iekļauts KZP regulas III daļā "Jūras bioloģisko resursu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas pasākumi", ir noteikts:

"1. Lai sasniegtu KZP mērķus attiecībā uz jūras bioloģisko resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu, kā noteikts 2. pantā, Savienība pieņem 7. pantā izklāstītos saglabāšanas pasākumus.

2. Piemērojot šo regulu, Eiropas Komisija apspriežas ar attiecīgajām konsultatīvajām struktūrām un attiecīgajām zinātniskajām struktūrām. Saglabāšanas pasākumus pieņem, ņemot vērā pieejamos zinātniskos, tehniskos un ekonomiskos ieteikumus, atbilstīgā gadījumā ietverot ziņojumus, ko sagatavojusi [Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK)] un citas konsultatīvās struktūras, ieteikumi, ko sniegušas konsultatīvās padomes, un kopīgi ieteikumi, ko dalībvalstis sniegušas, ievērojot 18. pantu.

[..]"

8. KZP regulas 7. pantā "Saglabāšanas pasākumu veidi" ir noteikts:

"1. Jūras bioloģisko resursu saglabāšanas un ilgtspējīgas izmantošanas pasākumi *inter alia* var būt šādi:

[..]

e) pasākumi saistībā ar zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu;

[..].”

9. KZP regulas 16. pantā “Zvejas iespējas” ir noteikts:

“1. Dalībvalstīm iedalītās zvejas iespējas nodrošina ikvienai dalībvalstij ar katru zivju krājumu vai zvejniecību saistīto zvejas darbību relatīvu stabilitāti. Iedalot jaunas zvejas iespējas, ņem vērā katras dalībvalsts intereses.

[..]

4. Zvejas iespējas nosaka saskaņā ar 2. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem, un atbilstīgi kvantitatīvi nosakāmiem mērķapjomiem, termiņiem un ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar 9. panta 2. punktu un 10. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.

[..]”

B – *Apstrīdētā regula*

10. Apstrīdētās regulas preambulas 1.–4. un 7. apsvērums ir formulēts šādi:

“(1) [LESD] 43. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Padomei pēc Komisijas priekšlikuma jāpieņem pasākumi par zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu.

(2) [KZP] regulā paredzēts, ka ir jāpieņem saglabāšanas pasākumi, ņemot vērā pieejamos zinātniskos, tehniskos un ekonomiskos ieteikumus, tostarp attiecīgos gadījumos ziņojumus, ko sagatavojusi Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja.

(3) Padomei ir jāpieņem pasākumi zvejas iespēju noteikšanai un iedalīšanai, tostarp attiecīgā gadījumā jānosaka arī daži ar tām funkcionāli saistīti nosacījumi. Zvejas iespējas būtu jāsadala starp dalībvalstīm tādā veidā, lai nodrošinātu katras dalībvalsts zvejas darbību relatīvu stabilitāti attiecībā uz katru krājumu vai zvejniecību, un pienācīgi ņemot vērā [KZP] mērķus, kas izklāstīti [KZP] regulā.

(4) [KPN] būtu jānosaka, pamatojoties uz pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, ņemot vērā bioloģiskos un sociālekonomiskos aspektus un vienlaikus nodrošinot taisnīgu attieksmi pret visiem zvejas segmentiem, kā arī ievērojot viedokļus, kas izteikti apspriešanās procesā ar ieinteresētajām personām, jo īpaši ar attiecīgajām reģionālajām konsultatīvajām padomēm.

[..]

(7) Attiecībā uz četriem strupdeguna garastes krājumiem zinātniskais ieteikums un nesenas diskusijas Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisijā [(*NEAFC*)] liecina, ka ziņojumos šīs sugas nozvejas var būt nepatiesi norādītas kā ziemeļu makrūrzivs nozvejas. Šajā sakarībā ir lietderīgi noteikt KPN, kas aptver abas sugas, vienlaikus paredzot iespēju par tām sniegt atsevišķus ziņojumus.”

11. Atbilstoši tās 1. pantam ar apstrīdēto regulu “nosaka Savienības zvejas kuģiem 2015. un 2016. gadā pieejamās ikgadējās zvejas iespējas attiecībā uz noteiktiem dziļūdens zivju krājumiem Savienības ūdeņos un konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi un kuros jānosaka nozvejas limiti”.

12. Apstrīdētās regulas 2. panta 1. punktā šīs regulas mērķiem ir it īpaši noteiktas šādas definīcijas:

“c) [KPN] ir daudzums, ko katru gadu var iegūt no katra zivju krājuma un izkraut;

d) “kvota” ir KPN daļa, kas iedalīta Savienībai vai dalībvalstij.”

13. Apstrīdētās regulas 3. pants ir formulēts šādi:

“To dziļūdens sugu KPN, kuras Savienības kuģi nozvejo Savienības ūdeņos vai noteiktos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, šādas KPN sadalījums starp dalībvalstīm un vajadzības gadījumā ar to funkcionāli saistītie nosacījumi ir norādīti šīs regulas pielikumā.”

14. Apstrīdētās regulas 5. pantā ir noteikts:

“Zivis no krājumiem, kuriem noteikta KPN, patur uz kuģa vai izkrauj tikai tad, ja tās nozvejojuši tādas dalībvalsts karoga zvejas kuģi, kam ir kvota, kura vēl nav pilnībā apgūta.”

15. Apstrīdētās regulas pielikuma 2. daļas nosaukums ir “Ikgadējās zvejas iespējas, kas piemērojamas Savienības zvejas kuģiem apgabalos, kur piemēro KPN, sadalījumā pa sugām un apgabaliem (tonnās dzīvsvara)”.

16. Attiecībā uz strupdeguna garastēm un ziemeļu makrūrzivīm Savienības un starptautiskajos ūdeņos V b, VI un VII zonā (turpmāk tekstā – “attiecīgās pārvaldības pirmā zona”) apstrīdētās regulas pielikuma 2. daļā tika noteikta KPN 4010 tonnu apmērā 2015. gadam un 4078 tonnu apmērā 2016. gadam. No šīs KPN Spānijas Karalistei tika piešķirtas kvotas 65 tonnu apmērā 2015. gadam un 66 tonnu apmērā 2016. gadam.

17. Turklāt ir precizēts, ka strupdeguna garastes izkrāvumi nedrīkst pārsniegt 95 % no katrai dalībvalstij piešķirtās kvotas.

18. Attiecībā uz strupdeguna garastēm un ziemeļu makrūrzivīm Savienības un starptautiskajos ūdeņos VIII, IX, X, XII un XIV zonā (turpmāk tekstā – “attiecīgās pārvaldības otrā zona”) apstrīdētās regulas pielikuma 2. daļā tika noteikta KPN 3644 tonnu apmērā 2015. gadā un 3279 tonnu apmērā 2016. gadā. No šīs KPN Spānijas Karalistei tika piešķirtas kvotas 2617 tonnu apmērā 2015. gadam un 2354 tonnu apmērā 2016. gadam.

19. Turklāt ir precizēts, ka strupdeguna garastes izkrāvumi nedrīkst pārsniegt 80 % no katrai dalībvalstij piešķirtās kvotas.

III – Tiesvedības priekšvēsture

20. No Padomes un Komisijas apsvērumiem izriet, ka strupdeguna garastes un ziemeļu makrūrzivis ir divas dziļūdens zivju sugas, kuras ar neapbruņotu aci var atšķirt tikai pēc to galvas formas. Kolīdz šo sugu zivīm ir atdalīta galva un tās ir saldētas, tās praktiski nav iespējams atšķirt.

21. Komisija precizē, ka strupdeguna garaste ir viena no divām mērķsugām abās attiecīgajās pārvaldības zonās un ka kopš 2003. gada tās zveja tajās tiek reglamentēta Savienības līmenī ar KPN [5]. Šī iestāde piebilst, ka ziemeļu makrūrzivs šajās zonās ir retāk sastopama suga un ka pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas tās zvejai nav tikusi piemērota KPN Savienības līmenī.

22. Padome un Komisija uzskata, ka Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (*ICES*) dziļūdens zvejas resursu bioloģijas un attīstības darba grupa, kuras sapulce notika 2014. gada 4.–11. aprīlī, savā ziņojumā par 2014. gadu (turpmāk tekstā – “*ICES* darba grupas ziņojums par 2014. gadu”) norādīja, ka tā esot saņēmusi informāciju par būtiskiem ziemeļu makrūrzivju nozvejas apmēriem iepriekšējo

5 — Skat. Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 2340/2002, ar ko 2003. un 2004. gadam nosaka dziļjūras zivju krājumu zvejas iespējas (OV 2002, L 356, 1. lpp.).

gadu laikā Hatonas [*Hatton*] piekrastē, it īpaši ar Spānijas traleriem. Šīs iestādes uzskata, ka šajā ziņojumā esot norādīts arī uz būtiskām atšķirībām starp novērotāju datiem un Spānijas oficiālajiem datiem par strupdeguna garastes izkrāvumiem, kas raisot zināmas bažas attiecībā uz kļūdainu deklarāciju iespējamību saistībā ar dažādajām šo zivju sugām.

23. *ICES* darba grupas ziņojuma par 2014. gadu saturu 2014. gada septembrī apsprieda pastāvīgā komiteja, kas ir atbildīga par *NEAFC* pārvaldību un zinātniskajiem jautājumiem. Šī pastāvīgā komiteja it īpaši uzsvēra, ka deklarētais ziemeļu makrūrzivs zvejas apmērs salīdzinājumā ar strupdeguna garastes zveju esot "pārsteidzošs", ņemot vērā to, ka ziemeļu makrūrzivs nozveja tradicionāli esot bijusi mazāka. *ICES* tika lūgts iespēju robežās sniegt paskaidrojumus par šīm zvejām. It īpaši tai tika lūgts pārbaudīt, vai varēja tikt pieļautas kļūdas nozvejas deklarācijās, vai pastāvēja jauna zveja vai arī tās apjomu strauja palielināšanās attiecībā uz ziemeļu makrūrzivīm.

24. Paralēli Savienība, ko pārstāvēja Komisijas Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorāta C2 nodaļa, 2014. gada septembrī arī uzdeva *ICES* jautājumu par šo tēmu.

25. 2014. gada 3. oktobrī Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu Padomes regulai, ar ko 2015. un 2016. gadam nosaka Savienības zvejas kuģu zvejas iespējas attiecībā uz konkrētiem dziļūdens zivju krājumiem. Komisija it īpaši ierosināja, lai katrā attiecīgajā pārvaldības zonā tiktu noteikta kopīga KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi. Kopīgās KPN apmērs bija balstīts uz *ICES* zinātnisko ieteikumu par strupdeguna garasti, kamēr par ziemeļu makrūrzivi šāda ieteikuma nebija. Tāpat arī valsts kvotas, ar kurām tika sadalīta kopīgā KPN, tika noteiktas atbilstoši relatīvas stabilitātes principam tikai attiecībā uz strupdeguna garasti.

26. 2014. gada 7. novembrī *ICES* iepazīstināja ar zinātnisku ieteikumu, lai atbildētu uz *NEAFC* un Savienības jautājumiem (turpmāk tekstā – "*ICES* 2014. gada 7. novembra ieteikums"). No šī ieteikuma izriet, ka pastāv neskaidrības attiecībā uz strupdeguna garastes un ziemeļu makrūrzivs deklarēto nozveju sastāvu krājumā. Attiecībā uz strupdeguna garastes vai ziemeļu makrūrzivs sadalījumu un daudzumu *ICES* norādīja, ka tās parasti ir bijušas klātesošas dažādās ūdens vidēs, ņemot vērā, ka ziemeļu makrūrzivis dzīvo galvenokārt ziemeļu ūdeņos, kas ir aukstāki.

27. *ICES* 2014. gada 7. novembra ieteikumā ir uzsvērts, ka ziemeļu makrūrzivs būtiskas nozvejas ir deklarētas attiecīgās pārvaldības otrajā zonā, kā arī daļā no attiecīgās pārvaldības pirmās zonas. Vidēji strupdeguna garastes komerciālās nozvejas, kas novērotas VI un XII apakšzonā, ir trīsreiz apjomīgākas nekā ziemeļu makrūrzivs nozvejas. Tomēr *ICES* uzsvēra būtisku atšķirību esamību it īpaši izmēra ziņā starp attiecīgajām strupdeguna garastu un ziemeļu makrūrzivju proporcijām, kas deklarētas oficiālajos izkrāvumos, no vienas puses, un novēroto nozveju un zinātniskajiem pētījumiem, kas veikti zonās, kurās tiek zvejotas ziemeļu makrūrzivis, no otras puses.

28. *ICES* 2014. gada 7. novembra ieteikumā tomēr ir norādīts, ka gan pieejamais pētījums, gan novērotie dati sniedzot informāciju ar niecīgu pierādījuma spēku attiecībā uz ierobežotu telpas un laika nogriezni. Tādējādi *ICES* izsecināja nepieciešamību veikt plašāku datu ievākšanu par nozveju un ziemeļu makrūrzivju zvejas piepūli gadījumā, ja *NEAFC* un Savienība vēlētos reglamentēt šo zveju.

29. Pirmdien, 2014. gada 10. novembrī, Padome apsprieda priekšlikumu regulai, ko Komisija bija iesniegusi 2014. gada 3. oktobrī. Prezidējošā valsts uz Padomes debašu pamata, saskaņojot ar Komisiju, ierosināja kompromisa tekstu. Būtībā šī kompromiss nozīmēja palielināt sākotnēji strupdeguna garastei noteikto KPN apmēru tādējādi, lai tiktu ņemta vērā tā paplašināšana attiecībā uz ziemeļu makrūrzivi.

30. No Padomes apsvērumiem izriet, ka praktiski šis papildinājums tika aprēķināts, pamatojoties uz vidējo attiecību starp ziemeļu makrūrzivs izkrāvumu un strupdeguna garastes izkrāvumu. Tādējādi attiecīgās pārvaldības pirmajā zonā, ja *ICES* zinātniskajā ieteikumā bija ieteikta KPN 3794 tonnu apmērā strupdeguna garastei un ja plānotais vidējais ziemeļu makrūrzivs izkrāvums gadā šajā zonā bija 5,7 % no vidējā plānotā strupdeguna garastes izkrāvuma gadā, daudzums 3794 tonnu apmērā tika

palielināts par 216 tonnām (proti, 5,7 % no 3794 tonnām), no kā tika iegūts galīgais daudzums 4040 tonnu apmērā. Tas pats tika veikts arī attiecībā uz attiecīgās pārvaldības otro zonu, kur plānotais vidējais ziemeļu makrūrzivs izkrāvums gadā bija 25,6 % no vidējā plānotā strupdeguna garastes izkrāvuma gadā.

31. Tādējādi noteiktās KPN tika sadalītas starp attiecīgajām dalībvalstīm saskaņā ar piešķiršanas kritēriju, kas atbilst relatīvajai stabilitātei attiecībā uz strupdeguna garasti. Tādējādi Spānijas Karalistes kvotas bija 1,62 % un 71,8 % no kopīgajām KPN, kas bija respektīvi noteiktas attiecīgās pārvaldības pirmajā un otrajā zonā.

32. 2014. gada 15. decembrī uz prezidējošās valsts kompromisa pamata tika panākta politiska vienošanās, veicot nelielus pielāgojumus. Visas delegācijas pauda savu piekrišanu šai politiskajai vienošanās, atskaitot Spānijas un Portugāles delegācijas, kuras iesniedza Padomes protokolā ierakstāmu paziņojumu. Šajā paziņojumā Spānijas Karaliste it īpaši apgalvoja, ka kopīgo KPN, kas noteiktas attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, sadalē nav ievērots relatīvas stabilitātes princips, kas balstīts uz katras dalībvalsts vēsturisko nozveju.

33. Apstrīdētā regula tika pieņemta saskaņā ar šīs politiskās vienošanās formulējumu un 2014. gada 20. decembrī tika publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*. Tā stājās spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas.

IV – Lietas dalībnieku prasījumi

34. Spānijas Karalistes prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

35. Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:

— pilnībā noraidīt prasību un

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

36. Komisijai tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 1. jūlija lēmumu.

V – Par prasības pieteikumu

37. Vispirms ir jāprecizē Spānijas Karalistes celtās prasības apjoms.

38. Kaut gan Spānijas Karalistes iesniegtā prasības pieteikuma mērķis ir oficiāli panākt apstrīdētās regulas atcelšanu kopumā, tomēr tās izvirzītajos atcelšanas pamatos ir norādītas tikai regulas pielikuma tiesību normas, kurās tiek noteikta un sadalīta kopīgā KPN attiecībā uz strupdeguna garastu un ziemeļu makrūrzivju sugām [6] (turpmāk tekstā – "apstrīdētās tiesību normas"), kā to pamatoti norādīja Padome. Tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai Spānijas Karaliste apstiprināja, ka tās prasība attiecas tikai uz šīm tiesību normām.

39. Spānijas Karaliste izvirza trīs atcelšanas pamatus, kas balstīti attiecīgi uz relatīvas stabilitātes principa pārkāpumu, samērīguma principa pārkāpumu un nediskriminācijas principa pārkāpumu.

6 — Skat. šo secinājumu 15.–19. punktu.

40. Savā pirmajā atcelšanas pamatā Spānijas Karaliste norāda uz divu kļūdu esamību, kuras Padome ir pieļāvusi, nosakot strupdeguna garastes un ziemeļu makrūrzivs zvejas iespējas.

41. Saskaņā ar pirmā pamata pirmo daļu Padomes lēmums noteikt kopīgās KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi esot balstīts uz pierādījumiem, kas pēc būtības esot neprecīzi.

42. Saskaņā ar tās pirmā pamata otro daļu sadales kritērijā, ko Padome piemēroja kopīgajām KPN, kas noteiktas attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, neesot ticis ievērots relatīvas stabilitātes princips. Turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ ierosinu Tiesai pieņemt šī pirmā pamata otro daļu un līdz ar to atcelt apstrīdētās tiesību normas.

43. Pirms uzsākt abu šo daļu pārbaudi, vēlos precizēt saiknes, kas pastāv starp KZP regulu un apstrīdēto regulu, iedabu. Ar KZP regulu tiek iedibināta vispārēja kārtība, kas ietverta KZP, tostarp mērķi un pienākumi, kas Savienības likumdevējam ir jāievēro šajā jomā. Savukārt apstrīdētā regula veido īpašu pasākumu, ko pieņēmis šis likumdevējs KZP regulā izvirzīto mērķu sasniegšanai un kura būtība ir zvejas iespēju ierobežojums 2015. un 2016. gadam attiecībā uz konkrētiem dziļūdens zivju krājumiem [7].

44. Tādējādi starp šiem diviem instrumentiem pastāv hierarhija tādā nozīmē, ka apstrīdētajai regulai ir jābūt saderīgai ar KZP regulā iedibinātajiem mērķiem un pienākumiem, un tas ir apstiprināts apstrīdētās regulas preambulas 3. apsvērumā. Tādējādi Padomei, pieņemot apstrīdēto regulu, bija pienākums ievērot relatīvas stabilitātes principu, kas iedibināts KZP regulas 16. panta 1. punkta pirmajā teikumā, ko neviens no lietas dalībniekiem nav apstrīdējis.

A – *Par pirmā pamata pirmo daļu par to, ka Padomes lēmums noteikt kopīgās KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi esot balstīts uz materiāli neprecīziem pierādījumiem*

45. Spānijas Karaliste apgalvo, ka pretēji tam, kas ir apstiprināts apstrīdētās regulas preambulas 7. apsvērumā, *NEAFC* zinātniskais ieteikums nebija pārliecinošs jautājumā, vai bija jānosaka kopīgās KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi.

46. Spānijas Karaliste atgādina, ka Savienība un *NEAFC* lūdza *ICES* sniegt ieteikumu, par to, ka, pirmkārt, šīs divas zivju sugas attiecīgās pārvaldības zonās attīstās kopā un ka, otrkārt, strupdeguna garastes nozveja esot tikusi kļūdaini deklarēta kā ziemeļu makrūrzivs nozveja.

47. Taču, pēc Spānijas Karalistes domām, *ICES* 2014. gada 7. novembra ieteikumā esot bijis uzsvērts, ka uz pieejamo datu pamata esot neiespējami paust viedokli par ziemeļu makrūrzivs zvejas esamību.

48. Spānijas Karaliste no tā secina, ka Padome ir pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas, nosakot kopīgās KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, kaut gan *ICES* 2014. gada 7. novembra ieteikumā esot bijis norādīts, ka ar pieejamajiem datiem nevarot pierādīt, ka šīs divas sugas attīstās attiecīgajās pārvaldības zonās un ka attiecībā uz tām var veikt kopīgu nozveju.

49. Uzskatu, ka šis arguments ir jānoraida kā nepamatots šādu iemeslu dēļ.

7 — Rūpēs par vispusīgumu precizēšu, ka apstrīdētajā regulā ir norādīta KZP piemērošanas joma, kāda tā ir definēta KZP regulas 1. pantā.

50. Pirmkārt, atgādināšu pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru Padome ir aicināta veikt sarežģītas ekonomiskās situācijas vērtējumu, nosakot KPN un sadalot zvejas iespējas starp dalībvalstīm. Šāda veida apstākļos Padomes diskrecionāra vara ir piemērojama ne tikai attiecībā uz pieņemamo noteikumu būtību un piemērojamību, bet zināmā mērā arī uz pamata informācijas konstatēšanu. Pārbaudot šādas kompetences pielietojumu, tiesai ir jāizvērtē tikai tas, vai nav tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vai pilnvaru pārsniegšana, vai attiecīgā iestāde nav acīmredzami pārsniegusi savas novērtējuma pilnvaras [8].

51. Otrkārt, KZP regulas 2. panta 2. punktā ir noteikts, ka "KZP tiek ievērota piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībai". Saskaņā ar tās definīciju, kas sniegta šīs regulas 4. panta 1. punkta 8) apakšpunktā, šī pieeja nozīmē to, ka atbilstīgas zinātniskās informācijas trūkums nebūtu jāizmanto par pamatojumu, lai atliktu vai neveiktu pārvaldības pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt mērķsugas, saistītās vai atkarīgās sugas, piezvejas sugas un to vidi. Turklāt minētās regulas 16. panta 4. punktā ir precizēts, ka zvejas iespējas nosaka saskaņā ar tās pašas regulas 2. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem.

52. No šīm tiesību normām secinu, ka Padomei, rīkojoties pēc Komisijas priekšlikuma [9], pat atbilstīgu zinātnisku datu neesamības gadījumā ir pilnvaras pieņemt nepieciešamos pārvaldības pasākumus, lai tiktu saglabāta suga, un it īpaši – zvejas iespējas ierobežojošus pasākumus.

53. Tādējādi pretēji Spānijas Karalistes apgalvotajam Padomei ir pilnvaras pieņemt kopīgās KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, pat trūkstot "pārliecinošiem" zinātniskiem datiem par šo divu sugu esamību un nozveju attiecīgajās pārvaldības zonās.

54. Treškārt, rodu apstiprinājumu šai interpretācijai KZP regulas 6. panta 2. punkta formulējumā, saskaņā ar kuru saglabāšanas pasākumus pieņem, *ņemot vērā* pieejamos zinātniskos, tehniskos un ekonomiskos ieteikumus. Pienākums "ņemt vērā" šādu ieteikumu, manuprāt, nenozīmē pienākumu atturēties no darbības, kamēr nav pārliecinoša ieteikuma.

55. Šajā ziņā līdzīgā kontekstā Tiesa jau ir spriedusi, ka saglabāšanas pasākumiem nav jābūt pilnībā saderīgiem ar zinātniskajiem ieteikumiem un šādu ieteikumu trūkums vai to nepārliecinošais raksturs nav šķērslis Padomei pieņemt pasākumus, kādus tā uzskata par nepieciešamiem KZP mērķu īstenošanai [10].

56. Ceturtkārt, uzsvēršu, ka Komisijas un Padomes rīcībā bija zinātniski ieteikumi, proti, *ICES* darba grupas ziņojums par 2014. gadu un *ICES* 2014. gada 7. novembra ieteikums, kuros bija norādīts uz ziemeļu makrūrzivs būtiska apmēra nozveju attiecīgajās pārvaldības zonās [11].

57. Proti, šajos ieteikumos netika risināts jautājums, vai šajās deklarācijās bija atspoguļota jaunas zvejas, kuras mērķis ir ziemeļu makrūrzivs, rašanās, vai kļūdainu deklarāciju par strupdeguna garastes nozveju prakse. Šāda prakse, kuras būtība ir deklarēt strupdeguna garastes nozveju kā ziemeļu makrūrzivs nozveju, radīja risku iznīcināt attiecībā uz strupdeguna garasti noteiktās KPN lietderīgo iedarbību. Šis risks bija vēl jo lielāks tāpēc, ka nav iespējams, kā to ir uzsvērusi Padome un Komisija – pret ko Spānijas Karaliste neiebilda –, ar neapbruņotu aci atšķirt strupdeguna garasti no ziemeļu makrūrzivs, kad zivs ir ar atdalītu galvu un sasaldēta [12].

8 — Spriedumi, 1998. gada 19. februāris, *NIFPO* un *Northern Ireland Fishermen's Federation* (C-4/96, EU:C:1998:67, 41. un 42. punkts); 1999. gada 5. oktobris, Spānija/Padome (C-179/95, EU:C:1999:476, 29. punkts); 2001. gada 25. oktobris, Itālija/Padome (C-120/99, EU:C:2001:567, 44. punkts) un 2006. gada 30. marts, Spānija/Padome (C-87/03 un C-100/03, EU:C:2006:207, 38. punkts).

9 — Šajā ziņā skat. LESD 43. panta 3. punktu: "Padome pēc Komisijas priekšlikuma paredz pasākumus par cenu, nodevu, atbalsta un kvantitatīvo ierobežojumu noteikšanu, kā arī par zvejas iespēju noteikšanu un piešķiršanu."

10 — Skat. pēc analoģijas spriedumu, 1993. gada 24. novembris, *Mondiet* (C-405/92, EU:C:1993:906, 30. un 31. punkts).

11 — Skat. šo secinājumu 22.–28. punktu.

12 — Skat. šo secinājumu 20. punktu.

58. Kā to apgalvo Padome un Komisija, apstrīdētajā regulā tika noteikta kopīga KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, lai novērstu šo risku. Šis nodoms skaidri izriet no šīs regulas preambulas 7. apsvēruma.

59. Šādā kontekstā, ņemot vērā Savienības likumdevēja plašo rīcības brīvību KZP jomā un viņa pienākumu piemērot piesardzīgu pieeju [13], uzskatu, ka Padome nav pārkāpusi savas rīcības brīvības robežas, pieņemot kopīgas KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, pretēji tam, ko apgalvo Spānijas Karaliste.

60. Tādējādi pirmā pamata pirmā daļa, manuprāt, ir jānoraida kā nepamatota.

B – *Par pirmā pamata otro daļu, ciktāl sadales kritērijā, ko Padome ir piemērojusi kopīgajām KPN, kas noteiktas attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, neesot ticis ievērots relatīvas stabilitātes princips*

61. Sava pirmā pamata otrajā daļā Spānijas Karaliste apgalvo, ka ne Komisija, ne Padome nav ņēmušas vērā ziemeļu makrūrzivs vēsturisko nozveju, nosakot sadales kritēriju, kas piemērojams kopīgajām KPN attiecībā uz šo sugu un strupdeguna garasti. Tādējādi ar apstrīdētajās tiesību normās noteiktajām valsts kvotām esot pārkāpts relatīvas stabilitātes princips, kurā esot prasīts, lai tiktu ņemts vērā vēsturiskās nozvejas sadalījums starp katras dalībvalsts flotēm attiecībā uz katru attiecīgo sugu.

62. Faktiski Spānijas Karaliste uzskata, ka kopējām zvejas kvotām, kas tai tikušas piešķirtas attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, bija jābūt lielākām, ņemot vērā, ka Spānijas flote īstenoja būtisku ziemeļu makrūrzivs nozvejas daļu laikposmā no 2009. līdz 2013. gadam. Spānijas flotei nodarītais kaitējums šī relatīvas stabilitātes principa apgalvotā pārkāpuma dēļ esot EUR 346 926 apmērā.

63. Ne Padome, ne Komisija neapstrīdēja, ka, nosakot strīdīgās kopīgās KPN, ziemeļu makrūrzivs vēsturiskā nozveja netika ņemta vērā. Proti, ir skaidrs, ka tā ir tikusi sadalīta starp dalībvalstīm atbilstoši sadales kritērijam, kurā atspoguļota relatīva stabilitāte tikai attiecībā uz strupdeguna garasti [14].

64. Tādējādi atliek noteikt, vai, kā to apgalvo Spānijas Karaliste, relatīvas stabilitātes princips uzlika Savienības likumdevējam pienākumu ņemt vērā ziemeļu makrūrzivs vēsturisko nozveju, sadalot šīs kopīgās KPN.

65. Šajā ziņā norādīšu, ka KZP regulā nav ietverta relatīvas stabilitātes jēdziena definīcija. Tomēr saskaņā ar šīs regulas preambulas 36. apsvērumu šai zvejas darbību relatīvajai stabilitātei "būtu jānodrošina un pilnībā jāņem vērā to reģionu konkrētās vajadzības, kurās vietējās kopienas ir īpaši atkarīgas no zvejniecības un saistītām darbībām".

66. Tiesa, starp citu, vairākkārt ir tikusi aicināta interpretēt relatīvas stabilitātes jēdzienu. Šajā kontekstā tā ir nospriedusi, ka valsts kvotu mērķis ir nodrošināt katrai dalībvalstij saistībā ar KZP paredzēto KPN daļu, kas galvenokārt ir noteikta, pamatojoties uz nozveju, tostarp tradicionālajām zvejas darbībām, kādas šajā dalībvalstī pirms kvotu režīma ieviešanas bija izmantojuši vietējie iedzīvotāji, kas ir atkarīgi no zvejniecības un ar to saistītām ražotnēm [15].

13 — Skat. šo secinājumu 50. un 51. punktu.

14 — Skat. šo secinājumu 25. un 31. punktu.

15 — Spriedumi, 1989. gada 14. decembris, *Agegate* (C-3/87, EU:C:1989:650, 24. punkts); 1989. gada 14. decembris, *Jaderow* u.c. (C-216/87, EU:C:1989:651, 23. punkts) un 1998. gada 19. februāris, *NIFPO* un *Northern Ireland Fishermen's Federation* (C-4/96, EU:C:1998:67, 47. punkts).

67. Manuprāt, no iepriekš izklāstītā izriet, ka relatīvas stabilitātes princips uzliek Savienības likumdevējam pienākumu ņemt vērā dalībvalstu vēsturisko nozveju, nosakot katrai dalībvalstij pienākošās kvotas pēc KPN iedibināšanas. Turklāt kopīgas KPN iedibināšanas attiecībā uz vairākām sugām gadījumā Savienības likumdevējam ir jāņem vērā *katras* attiecīgas sugas vēsturiskā nozveja. Šis pienākums izriet vienlaikus no KZP regulas 16. panta 1. punkta pirmā teikuma formulējuma [16], no Tiesas judikatūras [17] un no relatīvas stabilitātes principā ietvertās loģikas [18].

68. Tādējādi ziemeļu makrūrzivs vēsturiskās nozvejas neņemšana vērā, nosakot katrai dalībvalstij piešķiramās kvotas pēc kopīgas KPN iedibināšanas šai sugai un strupdeguna garastei, Padome nav ievērojusi relatīvas stabilitātes principu.

69. Es uzsveru, ka Padome un Komisija ir skaidri atzinušas, ka vēsturiskās nozvejas ir viens no elementiem, kas ir jāņem vērā brīdī, kad tiek noteikts kritērijs KPN sadalei starp dalībvalstīm. Tomēr abas šīs iestādes izvirza vairākus argumentus, lai pierādītu, ka apstrīdētajās tiesību normās netiek radīts relatīvas stabilitātes principa aizskārums vai ka šis iespējamais aizskārums katrā ziņā ir pamatots.

70. Pirmkārt, mērķis saglabāt strupdeguna garasti esot pamatojums, ka kopīgā KPN, kas noteikta attiecībā uz šo sugu un ziemeļu makrūrzivi, tiekot sadalīta, ievērojot relatīvo stabilitāti tikai attiecībā uz strupdeguna garasti.

71. Manuprāt, šis arguments ir nepamatots šādu iemeslu dēļ. Pirmkārt, šāda interpretācija ir pretrunā atbilstošajām KZP regulas tiesību normām. Saskaņā ar šīs regulas 16. panta 4. punktu saglabāšanas mērķis ir jāņem vērā zvejas iespēju *noteikšanas* brīdī [19]. Savukārt šis mērķis nav atbilstīgs brīdī, kad tiek veikts zvejas iespēju *sadalījums*. Proti, minētās regulas 16. panta 1. punktā ir noteikts, ka relatīvas stabilitātes princips ir jāievēro jebkāda zvejas iespēju sadalījuma starp dalībvalstīm veikšanas brīdī, šajā stadijā neminot saglabāšanas mērķi [20].

72. Otrkārt, no praktiskā viedokļa raugoties, tādas sugas kā strupdeguna garaste saglabāšana ir nodrošināta, iedibinot KPN attiecībā uz šo sugu, nevis sadalot šo KPN starp dalībvalstīm. Proti, lai saglabātu sugu, nav nozīmes tam, vai strupdeguna garaste tiek zvejota uz kuģa ar Spānijas karogu vai uz kuģa ar jebkuru citu karogu.

73. Izdarot kopsavilkumu, šie divi mērķi tiek iesaistīti divās dažādās stadijās – zvejas iespēju noteikšanas un sadalījuma stadijā, tādējādi ar saglabāšanas mērķi nevar attaisnot relatīvas stabilitātes principa aizskārumu zvejas iespēju sadalījuma stadijā.

74. Turklāt precizēšu, ka Padome ir novērsusi strupdeguna garastes pārzvejas, kas izriet no strīdīgās KPN apmēra palielināšanas, risku [21], nosakot ierobežojumus strupdeguna garastes izkrāvumiem attiecīgi 95 % un 80 % apmērā no katrai dalībvalstij piešķirtajām kvotām [22].

16 — "Dalībvalstīm iedalītās zvejas iespējas nodrošina ikvienai dalībvalstij *ar katru zivju krājumu vai zvejniecību saistīto* zvejas darbību relatīvu stabilitāti" (mans izcēlums).

17 — Spriedums, 2002. gada 18. aprīlis, Spānija/Padome (C-61/96, C-132/97, C-45/98 un C-27/99, C-81/00, C-22/01, EU:C:2002:230, 39. punkts): "Relatīvas stabilitātes principa piemērošanas nolūkā katra zivju krājuma, kas definēts kā vienas noteiktas sugas zivis, kuras atrodamas vienā attiecīgajā ģeogrāfiskajā zonā, zvejas iespēja ir jāizvērtē atsevišķi. Proti, no Regulas Nr. 3760/92 8. panta 4. punkta ii) apakšpunkta izriet, ka ir jānodrošina katrai dalībvalstij zvejas darbību relatīva stabilitāte "katram attiecīgajam [zivju] krājumam"."

18 — Tā kā vēsturiskās nozvejas sadalījums starp dalībvalstīm ir atšķirīgs katrai sugai, tad tikai vienas no divām sugām, uz kurām attiecas kopīgā KPN, vēsturiskās nozvejas ņemšana vērā neļauj nodrošināt zvejas darbību relatīvu stabilitāti attiecībā uz otru sugu.

19 — Tāpat arī, pieņemot KZP regulas 7. pantā minētos saglabāšanas pasākumus, ir jāievēro šis saglabāšanas mērķis atbilstoši šīs regulas 6. panta 1. punktam.

20 — Skat. pēc analoģijas spriedumu, 1993. gada 24. novembris, *Mondiet* (C-405/92, EU:C:1993:906, 50. punkts). Tiesa tajā ir nospriedusi, ka pasākums, ar kuru tiek ierobežota driftertīklu izmantošana, nav jāuzskata par nesaderīgu ar relatīvas stabilitātes principu, jo šis princips attiecas tikai uz katra attiecīgā zivju krājuma no Savienībai pieejamā nozvejas apmēra sadalījumu starp dažādām dalībvalstīm.

21 — Skat. šo secinājumu 29. un 30. punktu.

22 — Skat. šo secinājumu 17. un 19. punktu.

75. Otrkārt, Padome apgalvo, ka tai neesot bijis pienākuma pārskatīt attiecībā uz strupdeguna garasti noteikto sadales kritēriju, paplašinot strīdīgo KPN attiecībā uz ziemeļu makrūrzivi, pamatojoties uz to, ka šīs paplašināšanas rezultātā tiekot radītas nevis jaunas zvejas iespējas KZP regulas 16. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē, bet gan drīzāk tiek saglabātas jau esošās zvejas iespējas.

76. Šajā ziņā atgādināšu, ka KZP regulas 16. panta 1. punkta otrajā teikumā ir noteikts, ka, piešķirot jaunas zvejas iespējas, tiek ņemtas vērā katras dalībvalsts intereses [23]. Tādējādi šis pienākums ņemt vērā katras dalībvalsts intereses ir piemērojams tikai *jaunām* zvejas iespējām.

77. Savukārt ar KZP regulas 16. panta 1. punkta pirmā teikuma formulējumu netiek noteikta nekāda nošķiršana starp zvejas iespēju jauno un esošo raksturu. Tādējādi pienākums ievērot relatīvas stabilitātes principu ir jāpiemēro gan *jaunām* zvejas iespējam, gan *esošajām* zvejas iespējām [24].

78. No iepriekš izklāstītā izriet, ka, nosakot strīdīgās KPN attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, Padomei katrā ziņā bija pienākums ievērot relatīvas stabilitātes principu, turklāt neatkarīgi no šo KPN kvalifikācijas kā jaunām vai esošajām zvejas iespējām [25].

79. Šajā kontekstā Padome norāda vēl uz vienu Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru relatīvas stabilitātes prasība, no vienas puses, ir jāsaprot kā noteiktas procentuālās daļas saglabāšana katrai dalībvalstij un ka, no otras puses, sākotnēji noteiktais sadales kritērijs ir piemērojams tik ilgi, *kamēr netiks pieņemta regula, ar kuru tiek izdarīti grozījumi* [26].

80. Manuprāt, šajā lietā ir grūti apstrīdēt to, ka ir tikusi pieņemta "regula, ar kuru tiek izdarīti grozījumi", iepriekš minētās judikatūras izpratnē, ņemot vērā to, ka Padome ir pieņēmusi regulu, ar kuru tika grozītas attiecībā uz strupdeguna garastēm noteiktās KPN, tās paplašinot uz ziemeļu makrūrzivīm. Tādējādi Padome nevar pamatoti atsaukties uz šo judikatūru, lai apgalvotu, ka sadales kritērijs, kāds sākotnēji bija noteikts attiecībā uz strupdeguna garasti, ir jāturpina piemērot, kaut gan tā bija grozījusi strīdīgās KPN, tās paplašinot attiecībā uz ziemeļu makrūrzivi.

81. Šajā ziņā šīs lietas faktiskie apstākļi būtiski atšķiras no tiem, kādi bija lietās, kurās Tiesā attiecībā uz relatīvas stabilitātes principu tika atzīta Padomes prakse nemainīt sākotnēji noteikto sadales kritēriju. Proti, neviena no šīm lietām neattiecās uz esošas KPN grozījumiem, ko veikusi Padome, lai to paplašinātu uz citu zivju sugu [27].

23 — Par pienākumu ņemt vērā katras dalībvalsts intereses, veicot zvejas iespēju sadalījumu, skat. spriedumu, 2007. gada 8. novembris, Spānija/Padome (C-141/05, EU:C:2007:653, 87. un nākamie punkti).

24 — Citiem vārdiem sakot, ar pienākumu ņemt vērā katras dalībvalsts intereses, veicot *jaunu* zvejas iespēju sadalījumu, tiek papildināts, nevis aizstāts pienākums nodrošināt zvejas iespēju relatīvu stabilitāti, veicot jebkādu zvejas iespēju sadalījumu. Ar interpretāciju, saskaņā ar kuru relatīvas stabilitātes princips esot piemērojams nevis *jaunu* zvejas iespēju sadalījumam, bet vienīgi *esošu* zvejas iespēju sadalījumam, tiktu sasniegts neloģisks rezultāts, saskaņā ar kuru sadales kritērijs, kas ir pretrunā relatīvas stabilitātes principam, varētu tikt atcelts tikai tad, kad attiecīgās zvejas iespējas vairs nebūtu jaunas, kļūstot par jau esošajām.

25 — Pakārtoti piebildīšu, ka Padomes argumentam, saskaņā ar kuru strīdīgās KPN attiecoties tikai uz esošu zvejas iespēju saglabāšanu, manuprāt, pretrunā ir tas, ka ziemeļu makrūrzivju suga šajās KPN tiek ietverta pirmo reizi, tādējādi ar tām, pēc manām domām, tiek veidotas jaunas zvejas iespējas. Tomēr iepriekš minēto iemeslu dēļ šim precizējumam nav nekādas ietekmes uz Padomei uzlikto pienākumu ievērot relatīvas stabilitātes principu, kas iedibināts ar KZP regulas 16. panta 1. punkta pirmo teikumu.

26 — Skat. it īpaši spriedumus, 1987. gada 16. jūnijs, *Romkes* (46/86, EU:C:1987:287, 17. punkts); 1992. gada 13. oktobris, Portugāle un Spānija/Padome (C-63/90 un C-67/90, EU:C:1992:381, 26. punkts); 2006. gada 30. marts, Spānija/Padome (C-87/03 un C-100/03, EU:C:2006:207, 27. punkts) un 2007. gada 8. novembris, Spānija/Padome (C-141/05, EU:C:2007:653, 86. punkts).

27 — Šajā lietās Tiesa it īpaši izslēdza, ka Padomei ir pienākums pārskatīt sadales kritēriju, kamēr citas dalībvalstis nav izmantojušas savas kvotas (skat. spriedumus, 1987. gada 16. jūnijs, *Romkes*, 46/86, EU:C:1987:287, 14. punkts; 1992. gada 13. oktobris, Portugāle un Spānija/Padome, C-63/90 un C-67/90, EU:C:1992:381, 38. punkts), kad jaunas dalībvalstis pievienojās Savienībai (skat. spriedumus, 1992. gada 13. oktobris, Portugāle un Spānija/Padome, C-63/90 un C-67/90, EU:C:1992:381, 31.–35. punkts; 2006. gada 30. marts, Spānija/Padome, C-87/03 un C-100/03, EU:C:2006:207, 28.–32. punkts) vai kad zvejas iespējas palielinājās (skat. spriedumus, 1992. gada 13. oktobris, Portugāle un Spānija/Padome, C-63/90 un C-67/90, EU:C:1992:381, 27.–30. punkts, un 1992. gada 13. oktobris, Spānija/Padome, C-73/90, EU:C:1992:384, 27.–29. punkts).

82. Treškārt, gan Padome, gan Komisija apgalvo, ka tās esot bijušas spiestas izmantot attiecībā uz strupdeguna garasti noteikto sadales kritēriju, jo trūka ticamu datu par ziemeļu makrūrzivs nozveju attiecīgajās pārvaldības zonās.

83. Mani šis arguments nepārliecina šādu iemeslu dēļ.

84. Pirmkārt, ir skaidrs, ka Padomes un Komisijas rīcībā bija dati par ziemeļu makrūrzivs nozveju attiecīgajās pārvaldības zonās, kas atkārtoti *ICES* darba grupas ziņojumā par 2014. gadu un *ICES* 2014. gada 7. novembra ieteikumā [28], ko Padome tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai skaidri atzina.

85. Vēl mazāk apšaubāms ir tas, ka papildinājumu, kas pievienots sākotnēji noteiktajai KPN attiecībā uz strupdeguna garasti, lai ņemtu vērā tās paplašināšanu attiecībā uz ziemeļu makrūrzivi, Padome aprēķināja, pamatojoties uz vidējo attiecību starp strupdeguna garastes izkrāvumiem un ziemeļu makrūrzivs izkrāvumiem [29].

86. Piebildīšu, ka katrā ziņā, īstenojot tās rīcības brīvību, kā tika atgādināts šo secinājumu 50. punktā, Padomei bija ļauts interpretēt datus par ziemeļu makrūrzivs vēsturisko nozveju, kādi bija tās rīcībā. Tādējādi tā varēja it īpaši novērtēt šo datu ticamību, vajadzības gadījumā par šo tēmu uzdodot jautājumus Spānijas Karalistei. Šīs novērtēšanas rezultātā tai tāpat arī bija ļauts izslēgt datus, par kuriem tai varēja rasties pamatotas aizdomas, ka tie iegūti no krāpnieciskām vai kļūdainām deklarācijām.

87. Tomēr uzskatu, ka šī rīcības brīvība, ko ierobežo pienākums ievērot relatīvas stabilitātes principu, neļāva Padomei pilnībā ignorēt datus par ziemeļu makrūrzivs vēsturisko nozveju, kādi bija tās rīcībā brīdī, kad tā noteica attiecībā uz šo sugu un strupdeguna garasti paredzēto kopīgo KPN sadales kritēriju.

88. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uzskatu, ka apstrīdētās tiesību normas ir jāatceļ, ciktāl tajās tiek sadalītas kopīgās KPN, kas noteiktas attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi, pārkāpjot relatīvas stabilitātes principu.

89. Tā kā pirmā pamata otrā daļa ir jāpieņem, tad nav nepieciešamības pārbaudīt abu pārējo pamatu, ko Spānijas Karaliste izvirzījusi savas prasības atbalstam, pamatotību.

C – *Par apstrīdēto tiesību normu iedarbības saglabāšanu*

90. Kaut gan Padome to nelūdza, uzskatu, ka gadījumā, ja Tiesa nolemj atcelt apstrīdētās tiesību normas, ir jāsaglabā šo tiesību normu iedarbība [30].

91. Šajā ziņā atgādināšu, ka atbilstoši LESD 264. panta otrajai daļai Tiesa, ja tā to uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no atceltā tiesību akta iedarbībām ir jāuzskata par galīgām.

28 — Skat. šo secinājumu 22.–28. un 56.–58. punktu.

29 — Skat. šo secinājumu 29. un 30. punktu.

30 — Tiesa ir izmantojusi šo iespēju pēc savas ierosmes pārbaudīt atcelto tiesību normu iedarbības saglabāšanas nepieciešamību spriedumos, 2006. gada 7. septembris, Spānija/Padome (C-310/04, EU:C:2006:521, 138.–141. punkts) un 2013. gada 22. oktobris, Komisija/Padome (C-137/12, EU:C:2013:675, 78.–81. punkts).

92. Šajā lietā apstrīdēto tiesību normu, kurās noteiktas un sadalītas kopīgās KPN attiecībā uz strupdeguna garastēm un ziemeļu makrūrzivīm, atcelšanai varētu būt būtiska negatīva ietekme uz šo sugu saglabāšanu, ņemot vērā, ka, sākot no sprieduma pasludināšanas līdz jaunu tiesību normu, ar kurām tiktu noteiktas minēto sugu zvejas iespējas, stāšanās spēkā brīdim to zveja vairs netiktu reglamentēta.

93. Tādējādi uzskatu, ka šo tiesību normu iedarbība ir jāsaglabā līdz jaunu tiesību normu, ar kurām tiktu noteiktas un sadalītas zvejas iespējas attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi saderīgi ar relatīvas stabilitātes principu, stāšanās spēkā brīdim saprātīgā termiņā, kas nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus pēc sprieduma pasludināšanas dienas.

VI – Secinājumi

94. Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai:

— apmierināt prasību un līdz ar to atcelt Padomes 2014. gada 15. decembra Regulas (ES) Nr. 1367/2014, ar ko 2015. un 2016. gadam nosaka Savienības zvejas kuģu zvejas iespējas attiecībā uz konkrētiem dziļūdens zivju krājumiem, pielikuma tiesību normas, ar kurām tiek noteiktas un sadalītas ikgadējās zvejas iespējas attiecībā uz strupdeguna garastēm (*coryphaenoides rupestris*) un ziemeļu makrūrzivīm (*macrourus berglax*) Savienības un starptautiskajos ūdeņos V b, VI un VII zonā, no vienas puses, kā arī Savienības un starptautiskajos ūdeņos VIII, IX, X, XII un XIV zonā, no otras puses;

— saglabāt šo tiesību normu iedarbību līdz jaunu tiesību normu, ar kurām tiktu noteiktas un sadalītas zvejas iespējas attiecībā uz strupdeguna garasti un ziemeļu makrūrzivi saderīgi ar relatīvas stabilitātes principu, stāšanās spēkā brīdim saprātīgā termiņā, kas nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus pēc sprieduma pasludināšanas dienas, un

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, bet Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.